

Warszawa, 21 października 2016 r.

Zastępca Dyrektora

Biura Ministra

BM-II-061-736/16

Sz. P.

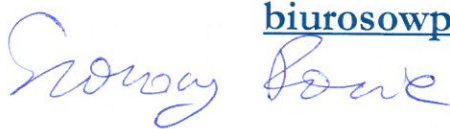
Bartosz Wilk

Szymon Osowski

Sieć Obywatelska

Watchdog Polska

biurosowp@siecobywatelska.pl

W odpowiedzi na „Wniosek o udostępnienie informacji publicznej” z dnia 5 października 2016 r. informuję, iż zakres objętego nim żądania nie dotyczy informacji publicznej w rozumieniu *ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej* (Dz.U. z 2015 r. poz. 2058). Informacje objęte wnioskiem dotyczą dokumentów wewnętrznych nieprzesadzających o kierunkach działania organu, które, zgodnie z ugruntowaną linią orzeczniczą sądów administracyjnych, nie stanowią informacji publicznej (por. wyrok NSA z dnia 24 września 2015 r. sygn. akt I OSK 1681/14, wyrok NSA z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. akt I OSK 666/12, wyrok NSA z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt I OSK 707/10 i wyrok NSA z dnia 27 stycznia 2012 r. sygn. akt I OSK 2130/11).

Na pojęcie dokumentów wewnętrznych niepodlegających udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej zwrócił także uwagę Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 listopada 2013 r. sygn. akt P 25/12, wskazując m.in.: *z szerokiego zakresu przedmiotowego informacji publicznej wyłączeniu podlegają treści zawarte w dokumentach wewnętrznych, rozumiane jako informacje o charakterze roboczym*

(zapiski, notatki), które zostały utrwalone w formie tradycyjnej lub elektronicznej i stanowią pewien proces myślowy, proces rozważań, etap wypracowywania finalnej koncepcji, przyjęcia ostatecznego stanowiska przez pojedynczego pracownika lub zespół. W ich przypadku można bowiem mówić o pewnym stadium na drodze do wytworzenia informacji publicznej. Od "dokumentów urzędowych" w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.d.i.p. odróżnia się zatem "dokumenty wewnętrzne" służące wprowadzić realizację jakiegoś zadania publicznego, ale nieprzesadzające o kierunkach działania organu. Dokumenty takie służą wymianie informacji, zgromadzeniu niezbędnych materiałów, uzgadnianiu poglądów i stanowisk. Nie są jednak wyrazem stanowiska organu, wobec czego nie stanowią informacji publicznej.

W przedmiotowej sprawie dokumentem urzędowym jest sama decyzja Ministra Sprawiedliwości o odwołaniu z delegacji sędzi Justyny Koski-Janusz. „Wniosek o udostępnienie informacji publicznej” z dnia 5 października 2016 r. dotyczy natomiast dokumentów wewnętrznych, o charakterze roboczym, stanowiących właśnie pewne *stadium na drodze do wytworzenia informacji publicznej*.

Należy również podkreślić, iż rozstrzygnięcie w przedmiocie odwołania sędziego z delegacji nie jest decyzją administracyjną w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego. Jest to swoisty akt właściwy procedurom obowiązującym wewnątrz władzy sądowniczej o charakterze porządkowym, wydany wyłącznie dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania jednostek wymiaru sprawiedliwości w aspekcie ich właściwej obsady kadrowej. Jako taki nie wymaga uzasadnienia.

Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 listopada 2012 r. (sygn. akt II SA/Wa 1450/12):

Zgodnie z art. 77 § 4 powołanej ustawy, sędzia delegowany na podstawie § 1 pkt 2, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem. W pozostałych przypadkach delegowania sędziego, odwołanie lub ustąpienie sędziego następuje bez zachowania okresu uprzedzenia.

(...)W przypadku odwołania sędziego z delegowania zgoda taka [jak w przypadku zgody sędziego na delegowanie] nie jest wymagana. Czynności Ministra Sprawiedliwości w

powyższym zakresie nie mają charakteru decyzji administracyjnej w rozumieniu prawa administracyjnego, rozstrzygającej indywidualną sprawę, ani charakteru aktu władczego ze sfery władzy sądowniczej.

Biorąc pod uwagę powyższe należy podkreślić, iż delegowanie sędziego jest aktem kierownictwa wewnętrznego z zakresu administracji sądowej i ma celu realizację polityki kadrowej w wymiarze sprawiedliwości. Taki sam charakter posiada akt odwołania sędziego z delegacji. Zgodnie z art. 77 § 4 zd. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych sędzia delegowany między innymi do sądu wyższego może być odwołany z delegowania bez zachowania okresu uprzedzenia. Wskazać trzeba, iż podjęcie przez Ministra Sprawiedliwości decyzji o odwołaniu nie jest obwarowane wyrażeniem zgody przez sędziego i nie wymaga uzasadnienia. Odwołanie może być dokonane w każdym czasie.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Biura Ministra

Rafał Drzewiecki